

Cu zori de margini

Grmtl

Din mai multe vieți adunate lăuntric scade un potențial de a fi sus
Cu suflet de imagine oarbă visează în continuare celebrând existența
Atunci absolvindu-și visele cade înmărmurită de luceferi de jar stins
Și adâncind neplăcerea lasă sărutul vieții răpus în colivie de timp mort.

Cu umbre de speranță secătuită duce cruce de neînțeleș suspin
Își alintă privirea în mod demonic și apare cu surâs de viperă arsă
Cântând din liră cu sânge în miez de lună veche se aștearnă în visuri libere
Și poieni libere de iubire zăresc ură de dispreț însetate de sângele plăcerii.

Meschin aștenut de speranțe risipe te înalță în zări, sperând să-și treacă singure în chip de soare,
Cu vehemență însingurată își alege poame din care gustă venin, așezând clipe în extaz
Sărutând în plin mister, în conștiință scufundată în altar de lume
Singură își pune laț de durere săvârșind păcat de abis lumesc în chip pământesc